

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Sobiech

Protokolant: Kamil Walendziak

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2016 roku w Gdańsku na rozprawie

sprawy

z powództwa małoletniego K. G. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową M. G. (1)

przeciwko D. G.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego D. G. na rzecz małoletniego powoda K. G. ur. (...) w G. tytułem alimentów kwotę po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie za okres od dnia 12 sierpnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku do rąk przedstawicielki ustawowej M. G. (1) z góry do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności każdej raty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie za okres od dnia 12 sierpnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku,

III. umarza postępowanie za okres od 29.07.2016 r.

IV. zasądza od pozwanego D. G. na rzecz małoletniego powoda K. G. kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu zastępstwa procesowego,

V. nakazuje pobrać od pozwanego D. G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w sprawie,

VI. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W dniu 12 sierpnia 2014 roku powód K. G., reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową M. G. (1) wniósł przeciwko D. G. o zasądzenie tytułem alimentów kwoty w wysokości 1.000 zł miesięcznie, płatnych do 10-tego dnia każdego miesiąca do rąk matki powoda M. G. (1). Powód wniósł nadto o wydanie wyroku zaocznego w przypadku nie stawienia się pozwanego na rozprawę, nadanie wyrokowi klauzuli wykonalności oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, że rodzice małoletniego są małżeństwem od 4 czerwca 2011 roku. Pozwany D. G. w maju 2014 roku odszedł od matki powoda. Powód wraz z matką zamieszkali u dziadków macierzystych małoletniego. Pozwany od lipca 2014 roku nie łoży na utrzymanie małoletniego. D. G. zatrudniony jest jako robotnik budowlany. Małoletni ma 5 lat, uczęszcza do klasy zerowej szkoły podstawowej. Koszty utrzymania małoletniego oceniono na kwotę po 1.000 zł miesięcznie.

Vide: pozew – k. 2

Pismem z dnia 10 grudnia 2015 roku (wpływ 14 grudnia 2015 roku) powód podtrzymał żądanie zobowiązania pozwanego do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania powoda poprzez uiszczanie kwoty 1.000 zł miesięcznie, płatnej z góry wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności każdej raty, poczynając od czerwca 2015 roku. Nadto wniósł o udzielenie zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania na rzecz małoletniego K. G. kwoty po 800 zł miesięcznie płatnych do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry do momentu zakończenia sporu, wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Vide: pismo procesowe wraz z wnioskiem o zabezpieczenie – k. 40-41

Pozwany D. G. uznał powództwo do kwoty po 300 zł miesięcznie.

Vide: protokół rozprawy z dnia 1 grudnia 2016 roku – k. 105

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni K. G. urodził się (...) w G..

/dowód: odpis skrócony aktu urodzenia – k. 14/

Rodzice małoletniego M. P. oraz D. G. zawarli związek małżeński w dniu 4 czerwca 2011 roku. Matka małoletniego przyjęła nazwisko G..

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 7 lipca 2016 roku, prawomocnym w dniu 29 lipca 2016 roku, w sprawie II C 4670/15 Sąd związek małżeński zawarty pomiędzy M. G. (1) a D. G. rozwiązał przez rozwód bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim K. G. powierzono obojgu rodzicom, ustalając miejsce pobytu przy matce. Są odstąpił od regulowania kontaktów pozwanego z małoletnim synem stron. Kosztami utrzymania i wychowania małoletniego obciążono oboje rodziców w ten sposób, że udział pozwanego D. G., na rzecz małoletniego K. G. ustalono na kwotę po 500 zł miesięcznie. Pozostałymi kosztami utrzymania i wychowania małoletniego obciążono M. G. (1).

/dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 13; akta Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie II C 4670/15 – k. 51/

Małoletni K. G. w roku szkolnym 2014/2015 uczęszczał do klasy 0 w Szkole Podstawowej nr (...) im. (...) G. P. w G., obecnie jest uczniem klasy pierwszej. Małoletni uczęszcza na obiady w szkole – w okresie od września 2014 roku do marca 2015 roku matka powoda płaci za obiady średnio 56 zł miesięcznie (395 zł za 7 miesięcy). Obecnie wyprawkę szkolną opłacił małoletniemu wówczas pozwany.

W skład kosztów utrzymania małoletniego w okresie od czerwca 2014 roku wchodziły opłaty mieszkaniowe m.in. takie jak: 110 zł – abonent telefoniczny, ok. 76 zł – gaz, ok. 588 zł – czynsz, dzielone na 4 osoby. Matka małoletniego przekazywała swoim rodzicom kwotę 500 zł tytułem udziału w kosztach mieszkaniowych. Małoletni powód mieszka z matką i przyrodnią siostrą.

Poza kosztami mieszkaniowymi do kosztów utrzymania małoletniego należy wliczyć także wyżywienie wraz z obiadami w szkole 500 zł, odzież, obuwie - 150 zł, środki czystości 70 zł, rozrywki 70 zł, leki 30 zł, wyjazdy wakacyjne i feryjne 200 zł, ubezpieczenie w szkole 30 zł rocznie, stała składka szkolna 10 zł miesięcznie. Łączny koszt utrzymania małoletniego w okresie spornym zamyka się w kwocie ok. 1.200 zł miesięcznie.

/dowód: potwierdzenie zapłaty – k. 14a-14b; pismo spółdzielni mieszkaniowej – k. 15; zaświadczenie – k. 43; przesłuchanie przedstawicielki ustawowej M. G. (1) – k. 103/

M. G. (1) od 28 września 2006 roku zatrudniona była w Zrzeszeniu (...). W 2014 roku średniomiesięczne wynagrodzenie matki powoda wynosiło ok. 1.700 zł. W całym 2014 roku wykazała ona dochód na poziomie 24.880,11 zł.

/dowód: zaświadczenie – k. 16,44; informacja o dochodach i pobranych zaliczkach na podatek dochodowy – k. 45; przesłuchanie przedstawicielki ustawowej M. G. (1) – k. 103/

Pozwany D. G. w okresie od września 2010 roku do marca 2012 roku prowadził własną działalność gospodarczą pod firmą (...) D. G.. Zajmował się przeładunkiem towarów w portach morskich. W okresie spornym pozwany pracował jako pracownik budowlany oraz kierowca taxówki. Od sierpnia 2016 roku wykonuje zawód taksówkarza. Pozwany wykorzystuje do pracy samochód M., rocznik 1999, należący do swojego ojca. Pozwany rozlicza się z urzędem skarbowym będąc na karcie podatkowej. Składka do urzędu skarbowego 260 zł miesięcznie, 480 zł składka na ZUS, 340 zł składka na rzecz korporacji, zakup paliwa 1900 zł miesięcznie. Miesięcznie pozwany przejeżdża ok. 6000 km. Pracuje pięć dni w tygodniu. Pozwany deklaruje dochód w wysokości 1600-2200 zł netto.

Pozwany mieszka z rodzicami w ich mieszkaniu w G. ul. (...), prowadzi z nimi wspólne gospodarstwo domowe.

/dowód: wydruk z (...) k. 46-47; postanowienie – k. 49-52; przesłuchane przedstawicielki ustawowej M. G. (1) – k. 103, przesłuchanie pozwanego k. 103-104, protokół k. 49 akt II C 4670/15 Sądu Okręgowego w Gdańsku /

W okresie spornym pozwany widywał się z synem sporadycznie. Przez okres około 5 miesięcy nie miał on kontaktu z synem. Raz był z nim na treningu piłki nożnej, raz w Aquaparku.

/dowód: przesłuchanie przedstawicielki ustawowej M. G. (1) – k. 103/

Powiatowy Urząd Pracy w G. w okresie od 01.08.2014 r. do 24.02.2016 r. dysponował 4 ofertami pracy na stanowisko kurier (52 stanowiska pracy) wynagrodzenie w w/w ofertach kształtowało się od 2200 do 3580 zł brutto (tj. od (...).53 do (...).15 zł netto); 10 ofertami pracy na stanowisko malarz budowlany (39 stanowisk pracy), wynagrodzenie w w/w ofertach kształtowało się od 1340 zł do 3000 zł brutto (tj. od 1000.22 zł do (...).72 zł netto); 6 ofertami pracy na stanowisko tynkarz (28 stanowisk pracy), wynagrodzenie w w/w ofertach kształtowało się od 2800 zł do 5000 zł brutto (tj. od 2017.67 zł do 355(1,19 zł netto); 22 ofertami pracy na stanowisko murarz (187 stanowisk pracy) wynagrodzenie w w/w ofertach kształtowało się od 900 do 6500 zł brutto (tj. od 693,72 zł do 4595,05 zł netto); 16 ofertami pracy na stanowisko glazurnik (48 stanowisk pracy) wynagrodzenie w w/w ofertach kształtowało się od 1680 zł do 3000 zł brutto (tj. od 1237,20 zł do 2156,72 zł netto); 24 ofertami pracy na stanowisko kierowca samochodu osobowego (76 stanowisk pracy) wynagrodzenie na w/w stanowiskach kształtowało się od 1000 zł do 6000 zł brutto (tj. od 763.24 zł do 4247,43 zł netto); 156 ofertami pracy dla mężczyzn bez kwalifikacji zawodowych z wykształceniem podstawowym i gimnazjalnym (598 stanowisk pracy) – w tym 36 ofertami pracy na stanowisko pomocniczy robotnik budowlany. W lutym 2016 roku urząd dysponował 6 takimi ofertami pracy (23 stanowiska pracy). Wynagrodzenie na w/w stanowiskach kształtowało się od 324,10 zł do 4000 zł brutto miesięcznie (tj. od 2767 zł do 2853,96 zł netto); 3 ofertami pracy dla mężczyzn bez kwalifikacji zawodowych z wykształceniem średnim ogólnokształcącym (3 stanowiska pracy) wynagrodzenie na w/w stanowiskach kształtowało się od 1200 zł do 1600 zł brutto miesięcznie (tj. od 902,29 zł do (...).38,96 zł netto). We wskazanym okresie Urząd dysponował także ofertami pracy dla osób w zawodzie: kierowca kat. B – wynagrodzenie od 1680 zł do 2800 zł brutto miesięcznie; pracownik ogólnobudowlany – wynagrodzenie na poziomie 1680 zł.

Powiatowy Urząd Pracy w G. od 1 stycznia 2016 roku dysponował ofertami pracy dla osób w zawodzie: kierowca kat. B – wynagrodzenie 1850-2800 zł brutto miesięcznie oraz dla osób bez kwalifikacji zawodowych – wynagrodzenie 1850-2300 zł brutto miesięcznie.

W okresie od 01.01.2016r. do 07.09.2016r. tut. Urząd dysponował: 12 ofertami pracy na stanowisko kierowca samochodu osobowego (16 stanowisk pracy) wynagrodzenie na /w stanowiskach kształtowało się od 500 do 3065 zł brutto (tj. od (...) do 2200 zł netto); 5 ofertami pracy na stanowisko kurier (65 stanowisk pracy) wynagrodzenie na

w/w stanowiskach kształtowało się od 1000 do 3580 zł brutto (tj. od 763,24 do 2561,15 zł netto); 5 ofertami pracy na stanowisko taksówkarz (28 stanowisk pracy) wynagrodzenie na w/w stanowiskach kształtowało się od 2000 do 4000 zł brutto (tj. od (...),48 do (...).96 zł netto); 3 ofertami pracy na stanowisko kierowca samochodu dostawczego z prawem jazdy kat. B (3 stanowiska pracy) wynagrodzenie na w/w stanowiskach kształtowało się od 2850 do 5000 zł brutto (tj. od 2067,67 do 3550.19 zł netto); 80 ofertami pracy dla mężczyzn bez kwalifikacji zawodowych, w których pracodawcy wymagali wykształcenia podstawowego lub gimnazjalnego (292 stanowiska pracy) wynagrodzenie na w/w stanowiskach kształtowało się od 757 do 3500 zł brutto (tj. od 600 do 2505,34 zł netto); 2 ofertami pracy dla mężczyzn bez kwalifikacji zawodowych, w których pracodawcy wymagali wykształcenia średniego ogólnego (37 stanowisk pracy) wynagrodzenie na w/w stanowiskach kształtowało się na poziomie 1200 zł brutto (tj. 902.29 zł netto) oraz w systemie godzinowym 14 zł brutto / godz.; 128 ofertami pracy dla kobiet bez kwalifikacji zawodowych, w których pracodawcy wymagali wykształcenia podstawowego lub gimnazjalnego (382 stanowiska pracy) wynagrodzenie na w/w stanowiskach kształtowało się od 350 do 3500 zł brutto (31 od 308,87 do 2505,34 zł netto); 8 ofertami pracy dla kobiet bez kwalifikacji zawodowych, w których pracodawcy wymagali wykształcenia średniego ogólnego (12 stanowisk pracy) wynagrodzenie na w/w stanowiskach kształtowało się od 925 do 1900 zł brutto (od 711,34 zł do 1389,95 zł netto).

/dowód: pismo pup Powiatowego Urzędu Pracy w G. – k. 66,85,98/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na dokumentach urzędowych załączonych do akt niniejszej sprawy oraz akt sprawy Sądu Okręgowego II C 4670/15, a także na przedstawionych mu dokumentach prywatnych. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.).

W tym miejscu należy zaznaczyć, że materiał dowodowy obejmujący dowody obiektywne w postaci dokumentów został uznany za wiarygodny w zakresie tych dokumentów, które zostały wymienione w części uzasadnienia obejmującej ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd. Dokumenty te pozostawały wzajemnie spójne, zgodne z doświadczeniem życiowym, a przede wszystkim ich wiarygodności strona przeciwna nie kwestionowała.

Sąd pozyskał nadto dowody z zeznań stron – przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. G. (1) oraz pozwanego D. G., słuchanych w trybie art. 303 k.p.c. i art. 304 k.p.c. Sąd stwierdził, że zeznania M. G. (1) pozostają w ogólności zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w aktach postępowania. W części zeznania te znajdują również potwierdzenie w dokumentach, które zostały w aktach sprawy zgromadzone. W tym zakresie Sąd uznał je za wiarygodne źródła dowodowe oraz poczynił podstawą wydanego rozstrzygnięcia. Sąd odmówił wiary zeznaniom pozwanego D. G.. Zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. W niniejszej sprawie Sąd opierał się na materiale zgromadzonym także w aktach sprawy II C 4670/15 Sądu Okręgowego w Gdańsku. We wskazanej sprawie pozwany złożył zeznania w dniu 7 lipca 2016 roku. Porównując złożone zeznania jednoznacznie stwierdzić należy, iż różnią się one od zeznań składanych przez pozwanego w niniejszym postępowaniu przede wszystkim w zakresie jego sytuacji osobistej, prowadzenia gospodarstwa domowego z rodzicami. Należy także zauważyć, że na początku niniejszego postępowania Sąd poszukiwał pozwanego i w dniu 27.03.2015 r. Policja przeprowadziła wywiad w miejscu zamieszkania rodziców pozwanego. Wówczas obecny był pozwany, który podał funkcjonariuszom Policji, że u rodziców przebywa sporadycznie, zaś chwilowo mieszka u kolegi w G. przy ul. (...). Na rozprawie w dniu 1.12.2016 r. pozwany podał, że od dwóch lat mieszka w G. przy ul. (...), co pozostaje w sprzeczności co do twierdzeń pozwanego nie tylko podawanych w Sądzie Okręgowym w Gdańsku, ale także podczas sporządzania wywiadu środowiskowego przez funkcjonariuszy Policji. W ocenie Sądu brak konsekwencji, spójności twierdzeń pozwanego złożonych w toku niniejszego postępowania uniemożliwiło Sądowi danie im wiary. W ocenie Sądu okoliczności podawane przez pozwanego w toku postępowania w sprawie o rozwód są prawdziwe, spontaniczne. Z akt sprawy o rozwód nie wynika by między stronami tego postępowania istniał większy konflikt.

Mają cna wadze zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał, że żądanie powoda zasługuje na uwzględnienie w części.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.).

Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności. Współzależność między usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego a możliwościami zarobkowymi i majątkowymi zobowiązanego wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt III CRN 350/69, OSNPG 1970/2/15)

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego zakres potrzeb dziecka, które powinny być zaspokajane przez rodziców, wyznacza treść art. 96 k.r.o. Stosownie do dyrektywy zawartej w tym przepisie, rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych, jak i duchowych, a także środki wychowania według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie zawodowe i podstawowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji. Najszerszy zakres usprawiedliwionych potrzeb przysługuje dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Przyjmuje się, że ten zakres powinien być ustalony w taki sposób, aby w razie zaspokojenia stopa życiowa dziecka była taka sama jak stopa życiowa rodziców. Sąd Najwyższy podkreślił, że zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich sami żyją.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a także od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Możliwości zarobkowe zobowiązanego nie zawsze jednak mogą być utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W niniejszej sprawie jest bezsporne, że pozwanego obciąża obowiązek alimentacyjny wobec syna. Powód jest bowiem osobą małoletnią, a brak jest danych stwierdzających, aby miał własny majątek.

Celem obowiązku alimentacyjnego jest zapewnienie osobom, które własnymi siłami i środkami nie mogą zaspokoić swoich potrzeb bytowych, niezbędnej pomocy ze strony bliskich krewnych.

Bezspornym jest, że do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda należy wliczyć koszty wyżywienia, środków higieny i czystości, odzieży oraz edukacji, a także jej udział w opłatach mieszkaniowych w zajmowanym przez powoda wraz z matką, siostrą przyrodnią i dziadkami mieszkaniu.

Na podkreślenie zasługuje fakt, iż Sąd bada jedynie okres pomiędzy 12 sierpnia 2014 roku – tj. dniem wniesienia pozwu, a 28 lipca 2016 roku – tj. dniem poprzedzającym uprawomocnienie się orzeczenia Sądu Okręgowego.

W okresie spornym małoletni wraz z matką, siostrą i dziadkami zamieszkiwał w G., w mieszkaniu dziadków macierzystych. Koszty utrzymania małoletniego w spornym okresie wynosiły ok. 1.200 zł miesięcznie. Małoletni w tym czasie nie chorował przewlekłe, nie wymagał specjalnych nakładów – w porównaniu z rówieśnikami. Koszty mieszkaniowe powoda mieściły się w granicach 200 zł miesięcznie – matka powoda przekazywała swoim rodzicom kwotę 500 zł miesięcznie za 3 osoby – siebie, powoda oraz córkę. Koszty wyżywienia małoletniego łącznie z obiadami w szkole mieściły się w granicach 500 zł miesięcznie, zakup odzieży i obuwia – 150 zł, higiena – 70 zł, rozrywka 70 zł. Dodatkowo wydatki szkolne, które pokrywała matka powoda związane m.in. opłatami klasowymi itp. zamykały się w ocenie Sądu w kwocie ok. 1.200 zł miesięcznie.

Sąd nie wziął pod uwagę kosztów wyprawki, gdyż naprzemiennie była zakupywana przez rodziców.

Matka małoletniego powoda M. G. (2) w toku sprawy oceniała koszty utrzymania powoda na kwotę ok. 2.000 zł miesięcznie. W ocenie Sądu wskazywane przez matkę koszty są zawyżone i nie znajdują odzwierciedlenia w zebranych materiale dowodowym. Zdaniem Sądu wydatki związane z realizacją usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda kształtowały się w okresie spornym na poziomie 1.200 zł miesięcznie – zważając, iż obejmują one koszty wyszczególnione już powyżej. Zdaniem Sądu matka powoda zawyżyła część kosztów, w tym koszty wyżywienia oraz koszty związane z leczeniem małoletniego (leki na odporność). Sąd odnotował, że małoletni jest dzieckiem ogólnie zdrowym, nie wymaga zakupu wielu leków. Dodatkowo koszty mieszkaniowe jakie wskazywała matka powoda były podzielone na trzy osoby.

W związku z powyższym, opierając się na zasadach doświadczenia życiowego oraz przy uwzględnieniu materiału dowodowego zebranego w aktach sprawy, Sąd ustalił, że miesięczny koszt utrzymania małoletniego w okresie od dnia 12 sierpnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku wynosił ok. 1.200 zł miesięcznie. Ta kwota znajduje potwierdzenie w poziomie życia obojga rodziców.

W dalszej kolejności należało uwzględnić, że o zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują – jak już wskazano – nie tylko potrzeby uprawnionego, ale również możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanych – w tym przypadku obojga rodziców powoda. Matka powoda M. G. (1) od 28 września 2006 roku zatrudniona była w Zrzeszeniu (...). W 2014 roku średniomiesięczne wynagrodzenie matki powoda wynosiło ok. 1.700 zł. W całym 2014 roku wykazała ona dochód na poziomie 24.880,11 zł. Bezsprzeczne jest, że małoletni powód zamieszkuje z matką, zarówno obecnie, jak i w okresie spornym. M. G. (2) nad małoletnim powodem sprawuje osobistą opiekę.

Obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców. Jednak stosownie do art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie (...) może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Zatem matka powoda w dużej mierze realizuje spoczywający na niej obowiązek alimentacyjny poprzez sprawowanie osobistej opieki nad małoletnim.

Odnosnie możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego należy wskazać, że w toku postępowania pozwany nie przedstawił dowodów na potwierdzenie swojej sytuacji majątkowej oraz zarobkowej. Pomimo wezwań sądu nie złożył żadnego materiału dowodowego na tę okoliczność. Bierność pozwanego skutkowałą koniecznością opierania się przez sąd na zasadach doświadczenia życiowego a także na pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na podstawie zebranych ofert pracy przedstawionych przez Powiatowy Urząd Pracy w G. Sąd ustalił, że pozwany może osiągać zarobki na poziomie minimum 2.000 zł netto miesięcznie. Przy dołożeniu należytej staranności, mając na uwadze doświadczenie zawodowe pozwanego oraz jego kompetencje może być znacznie wyższe.

Zważyć należy, iż pozwany realizuje kontakty z synem w wąskim zakresie. W toku postępowania ustalono, że przez pewien czas kontakty te nie odbywały się wcale. Pozwany zaledwie kilkukrotnie zagwarantował małoletniemu rozrywki zabierając go np. do Aquaparku. Pozwany nie wykazał także aby partycypował w innych wydatkach dziecka.

Przy takich okolicznościach faktycznych Sąd uznał, że pozwany ma możliwości pozwalające mu nałożenie alimentów na rzecz małoletniego powoda w zasądzonej kwocie.

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby powoda z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców, Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec K. G. wyczerpuje się kwotą po 600 zł miesięcznie w okresie od 12 sierpnia 2014 roku do 28 lipca 2016 roku.

Zasadą w polskim prawie obowiązującym jest również zasada już wskazywana a sankcjonująca równą stopę życiową rodziców i dzieci. Sąd, ustalając udział pozwanego w kosztach utrzymania powoda w wymienionej części, uwzględnił obie dyrektywy orzekania o obowiązku alimentacyjnym oraz okoliczności ujawnione w toku sprawy a dotyczące warunków majątkowych obu stron postępowania oraz możliwości zarobkowych obowiązanym do alimentacji powoda K. G..

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby powoda z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec K. G. winien zostać uregulowany w sposób przedstawiony powyżej. Jednocześnie – wobec tego, że powód jest małoletni, środki pieniężne tytułem renty alimentacyjnej powinny być przekazywane jego przedstawicielce ustawowej.

Mając całokształt powyżej przedstawionych okoliczności na uwadze, Sąd, działając na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 i 2 k.r.o., orzekł jak w pkt I wyroku, oddalając powództwo w pkt II w pozostałej części jako wygórowane na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. a contrario.

W punkcie III Sąd umorzył na podstawie art. 445 § 3 k.p.c. postępowanie za okres od dnia 29 lipca 2016 roku, tj. od dnia uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 108 § 1 k.p.c., art. 98 k.p.c., art. 100 k.p.c. przy uwzględnieniu, że powód jako strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych – na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, tj. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1025 z późn. zm. (dalej jako u.k.s.c.) – nie miał obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

W punkcie IV wyroku na podstawie § 7 ust. 1 pkt 11 w zw. z ust. 4 w zw. z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t zasądzono od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na podstawie art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (dalej: ustawa o kosztach) Sąd w punkcie V nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 360 zł tytułem kosztów sądowych. Zgodnie z treścią art. 22 k.p.c. w sprawach o prawo do świadczeń powtarzających się wartość przedmiotu sporu stanowi suma świadczeń za jeden rok, a jeżeli świadczenia trwają krócej niż rok - za cały okres ich trwania. Świadczenia alimentacyjne jest świadczeniem powtarzającym się, a zatem wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosi 7.200 zł (12 x 600 zł). Zgodnie natomiast z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 zł i nie więcej niż 100.000 zł. Mając powyższe na uwadze, Sąd ustalił, iż opłata, od której z mocy ustawy zwolniony był powód wynosiła 360 zł (5% x 7.200 zł).

W punkcie VI wyroku Sąd na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. z urzędu nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.